

Mál nr. 154/2020**M og
V vegna kreditkortatryggingar****Ágreiningur um bótaskyldu úr forfallalið ferðatryggingar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 29.04.2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 08.05.2020 ásamt fylgigögnum 1-3.

Málsatvik.

Samkvæmt upplýsingum í málskoti keyptu M og eiginmaður hennar, X, hinn 15. janúar 2020, alferð til Tenerife og var fyrirhugaður brottfarardagur, samkvæmt greiðslukvittun, 3. mars 2020 og áætlaður dvalartími til 14. mars 2020. Greiddu þau 782.978 kr. fyrir ferðina. X hafi hins vegar veikst af flensu í febrúarmánuði, á svipuðum tíma og Covid-19 tilfellum fjölgaði, og hótelið sem fyrirhugað var að M og X dveldu á hafi verið lokað vegna sóttkvíar einstaklinga sem greinst hefðu með veiruna. Hafi M og X því ákveðið að hætta við fyrirhugaða ferð þar eð X hafi verið veikur fyrir í lungum. Þar sem ferðasali hafi ekki viljað koma til móts við þau með því að veita þeim inneign í aðra ferð síðar hafi M haft samband við V. V hafi hafnað bótaskyldu vegna tjónsins úr greiðslukortatryggingu M hjá V. Fyrir nefndinni liggur læknisvottorð dags. 16. mars 2020 þar sem kemur fram að X hafi verið með bronchitis síðan fyrir áramót, veikindanna hafi fyrst orðið var hinn 20. desember 2020 en einkenni þeirra aukist í febrúar.

Í bréfi V til nefndarinnar vísar félagið til þess að það telji umrætt tjónsatvik falla utan bótasviðs skilmála forfallatryggingarinnar. Umræddri ferð hafi ekki verið aflýst og fyrir liggi að M og X hafi staðið til boða að dvelja á öðru hóteli en þau pöntuðu upphaflega. Á brottfarardegi hafi ekki verið til staðar opinber höft vegna farsóttar né ferðabann til eða frá Spáni. Í c-lið gr. 7.2.2 í viðeigandi vátryggingarskilmálum komi fram að félagið bæti ekki tjón sem stafi af tregðu vátryggðs til að ferðast. Hvað varði veikindi X þá komi fram að hann hafi verið greindur með acute bronchitis hinn 20. desember 2020, þ.e. áður en umrædd ferð var keypt. Sami sjúkdómur hafi svo leitt til þess að X var ekki ferðafær á fyrirhuguðum brottfarardegi. Í gr. 7.2 viðeigandi vátryggingarskilmála komi fram að félagið greiði ekki bætur vegna tjóns sem leiðir af hvers kyns slysum, veikindum og sjúkdómum sem vátryggður hefur þjáðst af og notið læknishjálpar við á síðustu sex mánuðum fyrir greiðslu staðfestingargjalds. Eigi tilvik X undir umrætt undanþáguákvæði. Er bótaskylda því hafnað.

Álit.

Samkvæmt ákvæði 1.2 í viðeigandi vátryggingarskilmálum nær greiðslukortatrygging M til korthafa, maka, sambýlismaka og barna á framfæri til loka 22 ára aldurs. Liggur því fyrir að M og X eru bæði vátryggð samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar.

Þá fjallar 7. kafli vátryggingarskilmálanna um forföll, þ.e. bætur vegna ferðakostnaðar, allt að 350.000 kr., sem greiddur er fyrirfram eða samið um fyrirframgreiðslu á vegna ferðar sem hinn vátryggði kemst ekki í ef nánar tilgreindar ástæður eiga við. Á sá kafli við þegar ferð er afbókuð fyrir fyrirhugaðan brottfarardag eins og um er að ræða í tilfelli M og X. Ágreiningslaust er í málinu að ekki var ferðabann til eða frá Spáni á fyrirhuguðum brottfarardegi. Þá virðist líka liggja fyrir að ferðasali hefði útvegað M og X gistingu á öðru hóteli en upphaflega var samið um hefðu þau farið fram á það. Verður því ekki séð að bótaskylda verði byggð á því að opinber höft er leiði af farsótt hafi komið í veg fyrir að farið yrði í ferðina, sbr. ákvæði 7.1.3.

Í ákvæði 7.1.1 er kveðið á um að bótaskylda stofnist ef ástæða þess að vátryggður kemst ekki í ferð eru veikindi, enda séu þau vottuð af starfandi lækni. Jafnframt kemur fram í ákvæði 7.2.1 að bætur greiðist ekki sé tjón að rekja til hvers kyns veikinda hinn vátryggði hefur þjáðst af og notið læknishjálpar eða meðferðar við á síðustu sex mánuðum fyrir greiðslu staðfestingargjalds. Fyrir nefndinni liggur læknisvottorð, dags. 16. mars 2020, um að X, sem er annar hinnar vátryggðu, hafi, vegna bronkítis, ekki verið ferðafær á fyrirhuguðum brottfarardegi. Jafnframt kemur fram að veikinda hafi fyrst orðið vart hinn 20. desember 2019. Er þar af leiðandi ljóst að X þjáðist af umræddum

veikindum á síðustu sex mánuðum fyrir brottfarardag. Í áðurnefndu skilmálakvæði er hins vegar einnig áskilið að vátryggður hafi notið læknishjálpar vegna, eða meðferðar við, umræddra veikinda. Í fyrirbyggjandi læknisvottorði er hakað við að X hafi ekki verið til neins konar meðferðar vegna sama eða tengds heilsuvanda síðustu tólf mánuði. Liggur því ekkert fyrir um að X hafi sótt sér lækniáðstoð eða meðferð, í skilningi ákvæðisins, vegna umrædds bronkítis. Þar af leiðandi á tilvísað undanþáguákvæði ekki við. Er bótaskylda því fyrir hendi að því er varðar ferðakostnað vátryggða X, enda er vottað af starfandi lækni að hann hafi ekki komist í umrædda ferð vegna veikinda en ekki liggur fyrir að hann hafi notið meðferðar af einu tagi vegna umræddra veikinda fyrir greiðslu staðfestingargjalds.

Kemur þá til skoðunar hvort bótaskylda sé til staðar vegna tjóns vátryggðu M. Af skilmálaákvæði 7.1.2 leiðir að réttur til bóta sé fyrir hendi að öðrum skilyrðum uppfylltum komist vátryggður ekki í ferð vegna þess að náinn ættingi veikist alvarlega, enda sé það vottað af starfandi lækni. Ekki liggur annað fyrir en að M hafi verið heil heilsu og ferðafær á brottfarardegi og eins og áður segir verður ástæða þess að hún fór ekki í ferðina ekki rakin til opinberra hafta er leiði af farsótt. Verður því ekki annað séð en ákvæði 7.1.2 sé hið eina sem M gæti byggt bótakröfu sína á. Þrátt fyrir að vottað sé af starfandi lækni að X hafi ekki verið ferðafær á fyrirhuguðum brottfarardegi liggur ekkert fyrir um að veikindi hans hafi verið alvarleg í skilningi ákvæðisins, og með hliðsjón af því að byggt verður á því að hann hafi ekki sótt sér meðferð vegna þeirra verður að telja að svo hafi ekki verið. Sá skilningur sækir jafnframt stoð í lýsingu M sjálfar í tjónstilkynningu hennar til V en þar segir hún að X sé með „undirliggjandi lungnaóþægindi“. Í málskoti tekur M svo fram að X hafi verið með „flensu“. Bendir framagreint ekki til þess að um alvarleg veikindi hafi verið að ræða. Þá ber jafnframt að líta til þess að samkvæmt áðurnefndu læknisvottorði komu veikindi X til áður en kaup á umræddri ferð áttu sér stað. Er bótaskylda því, samkvæmt framansögðu, ekki fyrir hendi hvað varðar ferðakostnað vátryggðu M.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr kreditkortatryggingu sinni hjá V, að því er varðar ferðakostnað eiginmanns hennar, X, að hámarki 350.000 kr.

Reykjavík, 9. júní 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.